

Lezen: Jesaja 44: 1-5 & Marcus 1: 29-39

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

De dienst van vandaag is mede voorbereid met de ZWO groep. De collecte, waar straks nadere uitleg over gegeven zal worden, is vandaag voor Burkina Faso. Een warm land met weinig regen. En als het dan regent dan stort het ook echt met als gevolg dat alle planten beschadigd raken.

Het mag duidelijk zijn: zaaien, bewerken en oogsten staan niet altijd zomaar op één lijn. Het zaaien van zaad geeft geen garantie op oogst. Er zijn ook goede omstandigheden nodig om tot oogsten te komen.

Daar lijkt het ook over te gaan in het gedeelte dat we uit Jesaja gelezen hebben. De liturgiesuggesties die Kerk in Actie bij deze geeft, stelt dan ook Jesaja 44: 3 centraal: 'Want Ik zal water gieten op het dorstige en beken op het droge.'

Nu is daar niets mis mee, maar het gaat niet waarom het in het project in Burkino Faso omgaat. Daar wil men graag regen en zon op de juiste tijd in de juiste hoeveelheden. Jesaja 44: 3 lijkt daar ook over te gaan, maar ik zou willen zeggen dat het wezenlijke in Jesaja 44 een schep dieper gaat.

Jesaja mag namens de Here God het volk wijzen op rijke zegeningen die het volk mag ontvangen. Het volk in ballingschap vanwege de voortdurende ongehoorzaamheid, zal weer mogen terugkeren naar hun land.

Maar wat nog verder gaat: God wil door Zijn Geest ook zorgen dat het volk zich weer realiseert wie de Here God is en voor hen wil zijn. Het 'water gieten op het dorstige en de beken op het droge' zijn beelden van het uitstorten van Gods Geest om Zijn volk.

Dat wordt in het vervolg ook duidelijk gezegd: 'Ik zal mijn Geest uitgieten op uw nakroost en mijn zegen op uw nakomelingen.' De verzen 4 en 5 bepalen ons erbij dat Gods beloften niet alleen Zijn volk Israël geldt, maar ook de andere volken.

De nakomelingen van Juda zullen uitspruiten tussen het gras. De een zal zeggen 'Ik ben van de Here, een ander zal zich noemen met de naam Jacob, weer een ander zal op zijn hand schrijven: van de HERE, en de naam Israël aannemen.'

Het lijkt alsof we hier Paulus horen spreken als hij het in de brief aan de gemeente in Rome heeft over het gegeven dat wij christenen geënt zullen worden op de stam Israël. Uiteindelijk in Gods toekomst zullen wij samen met het Joodse volk Gods volk mogen zijn, dankzij het werk van de Heilige Geest.

Dat zijn rijke beloften, zusters en broeders, die voor het volk Israël destijds golden, maar ook voor hen en ons vandaag mogen gelden. Ik zei eerder dat de werkelijke bedoeling van de tekst uit Jesaja een schep dieper ging dan alleen maar het regen geven op het droge land voor een goede oogst.

Dat is natuurlijk wel wat gevaarlijk om het zo te stellen, want zonder goede oogsten is het leven op aarde snel gedaan. Daarom is het in het kader van de ZWO ook heel belangrijk dat we geld geven om de mensen, zoals vandaag in Burkina Faso, te helpen om tot zo goed mogelijk oogsten te komen.

Maar zoals de Here Jezus al zei, bij brood alleen kunnen we niet leven. Ons aardse leven is in vergelijking met het eeuwige leven maar een heel klein onderdeelje. Daarom mag in mijn ogen hulp in het kader van ZWO ook nooit alleen bestaan uit materiële hulp.

Die materiële hulp is voor alle duidelijkheid wel heel belangrijk en mag zeker ook niet ontbreken, maar we zullen ook moeten getuigen van het Brood des levens dat eeuwig leven geeft. We zullen moeten getuigen van de rijke beloften die God in Jezus Christus gedaan heeft en voor een groot deel al heeft waargemaakt.

Door het volbrachte werk van Jezus Christus als vergeving van onze zonden mogen we weten van een eeuwig leven. Maar voor onze God is ons aardse leven hier en nu ook heel belangrijk. Dat blijkt ook uit de geschiedenis die we gelezen hebben uit het evangelie zoals Marcus dat ons heeft beschreven.

Jezus gaat met Zijn leerlingen vanuit de synagoge naar het huis van Simon Petrus. Daar aangekomen blijkt de schoonmoeder van Petrus met koorts in bed te liggen. Jezus heeft het dan niet over het Koninkrijk van God, maar pakt haar eenvoudig bij de hand en richt haar op. De koorts is gelijk verdwenen.

Jezus zegt dus niet dat haar zonden zijn vergeven en dat ze na haar sterven wel in de hemel zal komen, nee, Hij geneest haar. Jezus weet ons aardse leven op waarde te schatten en vindt dat belangrijk.

Trouwens deze geschiedenis roept bij mij nog wel een theologische vraag op. U weet misschien dat de Rooms-Katholieke kerk het celibaat kent. Priesters mogen niet trouwen. Voor de meer ingewijden zal ook bekend zijn dat de ambtstheologie van de Rooms-Katholieke kerk gebouwd is op Simon Petrus.

Maar als ik dat gegeven dan samenbreng, dus dat priesters als het ware de opvolgers van Petrus zijn, waarom mogen die dan niet getrouwd zijn? Petrus bleek dus uit het verhaal dat we vanmorgen gelezen hebben, zelf wel getrouwd te zijn, anders kon hij immers geen schoonmoeder hebben. Maar goed dat is misschien meer een vraag van mij, dan van u.

Jezus gaat ons aardse leven ter harte. Hij geneest de schoonmoeder van Petrus, maar ook vele anderen geneest Hij en hij drijft geesten uit. Alles dus gericht op dit aardse leven. Maar wel tegelijk ook tekenen van de macht van Jezus Christus, en tekenen van het Koninkrijk van God.

Wat kunnen wij in 2012 van de beide verhalen leren? Het eerste is dat we ons leven hier en nu moeten koesteren. Ons leven is een geschenk van de Heer. Hij is onze Schepper. In het Evangelie van Jezus Christus lezen we dat Jezus ook geeft om het leven hier en nu. Hij voorziet mensen van voedsel en Hij geneest zieken.

Maar er is meer. En dat vergeten we in onze tijd misschien maar al te gemakkelijk. We leven in wat we wel eens noemen een maakbare wereld. We denken alles zelf wel op te kunnen lossen. We hebben God niet nodig. In West-Europa is dat denk ik een groot probleem.

We hebben geen voedselschaarste zoals in Burkina Faso. Onze diepvriezen liggen vol. En als we een keer teveel gekookt hebben, gooien we het soms nog liever weg dan het de volgende dag weer op te warmen. Als groente en fruit te weinig opbrengen op de veiling dan draaien we het liever door dan het te goedkoop verkopen.

ZWO zondagen zoals vandaag zijn eigenlijk een aanklacht tegen ons. De Here God geeft voedsel genoeg voor alle mensen op aarde, maar wij verdelen het niet goed.

Misschien moeten we later nog wel eens verantwoording afleggen over al dat nog goede voedsel dat wij in de prullenbak smijten terwijl vele mensen op deze wereld om komen van de honger.

Wij vergeten dat alle voedsel een geschenk is van onze Schepper. Wij vergeten nogal eens dat gezondheid een geschenk is van onze Schepper. Ja, als we ziek worden en de artsen kunnen ons niet meer helpen, dan weten de Schepper nog wel eens te vinden met ons smeekgebed, maar hoe zit het al die dagen dat u kerngezond bent?

Zo zou ik nog wel even door kunnen gaan, maar dat doe ik niet, omdat we ook nog tijd over willen houden om onze zusters en broeders na de dienst bij de koffie te ontmoeten.

Ik hoop echter dat de Bijbelverhalen van vanmorgen ons bepaald hebben bij de waarde van het leven hier en nu, maar bovenal ook bij de waarde van het leven straks in de eeuwigheid dankzij onze Here Jezus Christus. Hem komt alle lof en eer toe van nu en voor de toekomst.

Amen.